

ГЛОС РАЙНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 4 (1504) • Вівторок, 14 січня 1997 року • Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

"ТРЕБА ТОРГУВАТИ НЕ ЗЕМЛЕЮ, А ХЛІБОМ"

Виступ Голови Верховної Ради України на нараді з питань агропромислового комплексу

Здається, ми майже більше розраховувати на практичний аналіз справ, концентруючи свою увагу на нагальних потребах, менше вдаючись до пафосу. Для такої представницької та серйозної наради — думаю, ви погоджуєтесь з цим, — потрібні не емоційні гасла, а серйозна і викидана розмова.

Проблеми АПК перебувають у центрі уваги профільної комісії Верховної Ради, і в основу реформування агропромислового комплексу покладено цю багату на класичні економіки в Україні. Цю ж ідею закріплено в новій Конституції нашої держави, відтворено в Земельному кодексі України, законах про колективне сільсько-господарське підприємство, про фермерство та інших законах.

(Закінчення на 2-й стор.).

Посол завершує місію

Відбувся зустріч першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з Надзвичайним і Повноважним Послом Соціалістичної Республіки В'єтнам в Україні Чунгом Тунгом. «Розбудова повномасштабного співробітництва з В'єтнамом — один з пріоритетних напрямів української зовнішньої політики в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні», — зазначив О. Ткаченко під час розмови. Співбесіда завершилася, що за роки незалежності України зроблено важливі кроки з метою розвитку двосторонніх відносин.

РІН РЕАЛЬНИХ НАДІЙ

Україна прагне до всебічних взаємовигідних відносин з усіма країнами і вважає, що така багатосторонність — одна з складових її стабільності й безпеки, заявив сьогодні Президент України Леонід Кучма під час зустрічі з зарубіжним дипломатичним корпусом в Україні, яка відбулася в Маринському палаці, повідомляє Інтерфакс-Україна.

1997 рік сповнений для України реальними надіями на краще. За багатьма ознаками він обіцяє стати в житті нашої країни періодом економічної стабілізації і поступового зростання, підкреслив Президент. На його думку, для того, щоб ці прогнози підтвердились, потрібні дві основні передумови — наполеглива праця всього українського народу і допомога міжнародного співтовариства.

У центрі уваги міжнародної політики України, підкреслив Леонід Кучма, залишатиметься рішуче відстоювання політичного суверенітету, територіальної цілісності та не порушення кордонів України.

Головним позитивним підсумком у зовнішньополітичній діяльності є широке міжнародне визнання України як надійного партнера, серйозного чинника європейської безпеки.

Студент -

Якщо ти студент — твої іспити дачі на рік на сесіях. Якщо ти лікар — твої іспити можна і перед кожним пацієнтом. А якщо ти учень-медик — твої іспити і на сесіях, і щодня, і перед кожним пацієнтом, і перед наукою, і перед суспільством.

Академік Саєн Гончарук, ректор Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, свої іспити складає завжди одразу — на волонтерів. Нещодавно його удостоїло Почесною відзнакою Президента України. Із цих відзнак випливає: А студентів — з «підтримки», котрі вони заробили на іспитах у професора Гончарука.

Дарем ка-жуть, що від

сеї до сеї живуть студенти весело. Співають весело, коли у залікуванні — все «о'кей». Так тримати!

Медикам «літаки» не просять, бо медики не мають права на помилку.

Продовження теми на 12-й стор.

На знімку: екаменує професор Саєн Гончарук і студент.

Студент — це спосіб життя!

Фото Юрія ВЕНГЕРЕНА.

Колоскам — зелене світло

«Україна незалежна» назвав якість професії, яку виготовляється в Україні для інвалідів, Прем'єр-міністр держави Павло Лазаренко, виступаючи в Києві на нараді з питань розвитку вітчизняного виробництва колосків, протезно-ортопедичних виробів і засобів реабілітації.

Міністерству фізичної культури і спорту доручено вивчити питання про зняття з виробництва ортопедичної продукції, яка випускається на українських заводах з бюджетним фінансуванням.

До 30 січня доручено підготувати відповідну постанову уряду щодо цього питання з урахуванням реальних фінансових і технічних можливостей.

Як повідомив міністр соціального захисту П. Овчаренко, нині в Україні 2,3 млн. інвалідів. Останніми роками виробництво колосків значно скоротилося. Тим часом, зазначив він, у 1996 році потреба в колосках становила 37,5 тис. штук, у тому числі 9,5 тис. — для дітей-інвалідів. Фактично колосками забезпечено лише 26,6% інвалідів і 36% дітей-інвалідів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Крок до ратифікації

Відбувся засідання постійної Комісії Верховної Ради України з закордонних справ і зв'язків з СНД.

Комісія розглянула проект Закону України про ратифікацію Угоди між Україною та Королівством Нідерландів про співробітництво в захисті інвестицій. Запропоновано на засідання представників Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків України зазначили, що Нідерланди активно співробітничали з нашою державою в торговельно-економічній і фінансовій сферах. Зпоміж інших високорозвинятих кра-

їн Нідерланди посилають дані з перших місць щодо надання як технічної, так і гуманітарної допомоги нашої державі, а 5-е місце — серед країн-інвесторів України. Обсяги двосторонньої технічної допомоги нашої держави і поточному році буде збільшено з 12 до 17 мільйонів гульденів.

Враховуючи наведені аргументи, а також значну увагу українсько-нідерландського діалогу у торговельно-економічній сфері, члени комісії рекомендували на необхідності внесення цієї угоди на ратифікацію Верховної Ради України.

У МВС очікується звільнення?

15 керівників органів внутрішніх справ різного рівня найближчим часом буде звільнено з посади. Про це повідомив міністр Юрій Краченко в Одесі на прес-конференції, присвяченій підсумкам спільної комісії управління внутрішніх справ Одеської області та Одеської залізничної. Слова міністра, роботу української міліції визнано незадовільною. 3 4700 скосних минулого року зникли майже 15 відсотків запущених нерозкриті, а зі 118 обвинувачення на зомовлення розкрито лише 22, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Прогавили автомати

Учор на 11 січня здійснено напад на прикордонний пункт, розміщений у селі Павлівка Фрунзеньського району Одеської області.

Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» начальник Управління МВС України в Одеській області Іван Григоренко, трое вбивчих, які проникли з території Молдови, нападники на прикордонників, змусили заволодіти двома автоматами. Постраждалих немає.

Учор за працівників міліції Одеської області та Придністров'я проводять спільні оперативні заходи.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про таумачення статті 98 Конституції України

Керуючись пунктом 6 розділу XV перехідних положень Конституції України щодо здійснення Верховною Радою України таумачення законів у період до створення Конституційного Суду України та виходячи з необхідності застосування статті 98 Конституції України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про Рахунок палату Верховної Ради України» Верховна Рада України постановляє:

1. Роз'яснити, що стаття 98 Конституції України визначає контроль за використанням коштів Державного бюджету України лише як одну із функцій Рахункової палати Верховної Ради України.

2. Встановити, що Рахункова палата Верховної Ради України створюється з метою здійснення контролю над повноваженнями Верховної Ради України у фінансово-економічній сфері, що передбачено пунктами 6, 13, 14, 32 та статті 85, пунктом 7 та підпунктом 1 пункту 22 статті 92, статтями 95 і 96 Конституції України щодо об'єктів парламентського контролю, виключено бюджету та грошово-кредитну функцію, об'єкти палати державної власності, що не підлягають приватизації, фінансування загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля, діяльності Кабінету Міністрів України та інших об'єктів, пов'язаних з Державним бюджетом і бюджетною системою України.

Ця Постанова набирє чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 1 жовтня 1996 року.
№ 389/96 ВР

У номер

• Донецьк

Щедра зима на новосілля

Як було в донецькому шахтоуправлінні імені газети «Права» через фінансову кризу припинилося житлове будівництво, саме шахтоуправління стало одним із кандидатів на закриття. Однак компанія «Укртрансінфраструктура» вирішила квартирування. Днями у ДСХ дев'ятьохповерхових будинках десіткі сім'ї прибули відсвяткувати новосілля.

У Дніпропетровську треті «Дніпроміські» будинки зна у експлуатацію 108-квартирний багатоповерховий будинок на масиві Топола для працівників бюджетної сфери — лікарів, учителів та працівників. А чия не найбільше поталанило невольцям, які першими ввійшли на світ 1997 року у Вінниці — синові санітарки Наталії Костюк та вчорашнього депутата Алі Голубовича. Мер міста Дніпропетровська Дворець подарував їм однокімнатну квартиру.

• Запоріжжя

«Ще можливо, буде в мирі со всім...»

Щі слова апостола Павла стали визначальними для міжнародної науково-практичної духовно-світської конференції, присвяченої 2000-літтю Різдва Христового, що проходила у Запоріжжі під егідою Української православної церкви та місцевої ради народних депутатів.

Протягом тижня діла розглядалися багатоаспектні: морально-духовні, правові, етичні, економічні, морально-духовні аспекти системи освіти і принципи заповідності та підтримки людської гідності, духовної та соціальної проблематики сучасної людини.

• Львів

З днем народження, малюк

Тут відомий перший в Україні навчально-методичний центр реанімації новонароджених. Навчально-методичний центр діє у всіх областях України. Комплексні необхідні обслуговування для новонароджених врятувати життя їм малюкам, які раніше не мали шансів на життя. Проект здійснює за допомогою Агентства США з міжнародного розвитку.

• Одеса

Пам'ятаєм Корольова

Про життя і діяльність видатного вченого, конструктора ракетно-космічних систем Сергія Корольова, присвячено виставку, яка відкрилася сьогодні в історико-краєзнавчому музеї обласного центру. Її присвячено 90-річчю з дня народження талановитого конструктора, дитини та вченого, який свого прожиття у цьому чорноморському місті.

В експозиції широко представлені документи, фотографії, особисті речі Сергія Корольова, а також моделі ракетних, космічних ракет і кораблів. Виставка, яка працюватиме місяць, знайомить з матеріалами, що розповідають про долю інших земляків, причетних до космонавтики, зокрема, про творця ракетних двигунів В. Глушка, космонавтів Г. Добровольського і Г. Шоніна.

Олександр МОРОЗ:

«ТРЕБА ТОРГУВАТИ НЕ ВЕЗЕМОСЬ, ХЛІБОМ»

(Початок 1-ї стор.)

Послідовна позиція Верховної Ради з цього питання чітко простежується і в іншому пакеті документів, пов'язаних з питаннями, акційною, податковою, політичною, що, зокрема, висвітлює із особливостями приватизації майна в агропродовольчому комплексі. Це пов'язано із необхідністю створення умов, як яких в Україні мали б прозвучати приватизації і колективні сільськогосподарські підприємства і фермери, і кооперативи, і приватні, в тому числі підсобні господарства. Дуже важливо, щоб вони могли працювати в рівних правах з економічними умовами, які мають місце в інших формах власності. Хоч і для них залишається основною біда, — знищення сільськогосподарського виробництва державою через підміну та грошово-кредитну політику, руйнування системи матеріально-технічного забезпечення села тилом.

Така політика держави, яка політика держави, що її успіх залежить від сільського господарства, і колективні, і приватні сільськогосподарські господарства. Проте ними проявлялись і нові проблеми села, для яких раніше в нас не існувало передумов. Помити дає зустрічні процеси.

Перший, пов'язаний із повним банкрутством традиційних господарств, внаслідок чого політика та несприятельність значної кількості керівників до нових умов. Другий процес випливає із тенденції укралення, об'єднання фермерських господарств, які ефективно працюють. На практиці цих процесів відбувається розрив організації і правового забезпечення, найгірше пов'язано з тим, що чинне законодавство не передбачає розміри фермерських господарств понад 150 га, а забезпечує, як свідчить практика, достатньо продуктивних результатів на такій площі з об'єктивних причин не можна. Очевидно, з огляду на ситуацію, що склалася, треба внести відповідні корективи до Земельного кодексу. Законом про фермерське господарство, ввести приватний закон про оренду.

Характерно, що саме цих стурбованих і фермери — вони висловлювали свої пропозиції під час нашої зустрічі, що відбулася перед Новим роком. Щодо змісту їхніх турбот, це в основному вчи-

тєв: проблеми несплати, технічне забезпечення, кредитна політика, участь у приватизації переробних підприємств, необхідність сільного розвитку на селі, потреба у ширшому прошедуванні зв'язності, низька купівельна спроможність населення, активізація поширення на фермі для закону про пріоритетність соціального розвитку села, захист власності сільськогосподарського виробництва тилом та акційною політикою, лихо від бергтру до шо.

Отже, впадіння в око характерна закономірність, яку треба проаналізувати, — господарства різних форм власності підлягають одній політиці, яка є актуальними для всіх селян. З цього треба робити відповідні висновки.

Щі одна важлива деталь: фермери переконані, що їх успіх залежить від свівності з колективними господарствами. На практиці підтримка ефективності продуктивності, такої комбінації, якою працюють і досягають країни, на котрі ми хочемо вивести. Фермери не порушують питання перетворення селян на товар (перенесення вартості землі на ціну продукції — це ціна справа). Не в цьому полягає сутність проблеми. Обрано кажуть, треба торгувати не землею — треба торгувати хлібом.

Усе те, що передбачено в проекті національної програми розвитку АПК, указів, декретів, а в матеріалах, які одержали учасники цієї наради, свідчать про зростаючий розвиток АПК, а на досягнення зовсім іншої, прагматичної мети — а саме: створення ринку землі та перетворення АПК у дієвотварне виробництво. Йдеться про послідовне прискорення підтримки сільськогосподарського виробництва та власної харчової промисловості.

Не випадково і раніше гострою була полеміка між категорією «хлібники» і «пшани». Пригадую, як важко було переконувати урядовців під час роботи в базисній комісії Верховної Ради України чинного скликання на проєкт чинного нині Земельного кодексу. Тепер же стає зрозумілим, чому

в нинішніх рекомендаціях, поширених серед учасників наради, не згадується про різницю між «хлібниками» і «пшани». Виділяю на це питання два добрі рекомендації, підготовлені як збірник документів і виданих тиражем 20 тис. примірників.

Характерно, що більшість цих документів підготовлено на неіснуючій законодавчій базі. Прикро, але автори збірника навіть не знайшли літератури. Приклад акційного товариства, співпрацює натовістю на досвід із заоканського Козьмо-Ахмибу, не з'ясувати, хто б це Микола Мельничук з Вінниччини, Василя Сльвченка, якого земляка. В його господарстві нині працюють близько 460 власників земельних паїв при 200 працюючих і 160 власників майнових паїв (решту господарство віддає трішні кошти власникам). Власники земельних паїв — пенсіонери — одержують пенсії на картку, що складає майже 40 гривень щомісяця.

Важливо підкреслити, що це зроблено на чинній правовій основі, тобто — законно. Саме тому змушений нагадати зміст деяких норм. Так, у ст. 14 Конституції України записано: «Права власності на землю гарантується і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону». Стаття 92: «...виключно законами України визначається... —правовий режим власності на землю». Помітимо в «Перехідні положення (п.1) Конституції України, де зазначено: «Закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності ше Конституцією, є чинним у частині, що не суперечить Конституції України».

А Земельний кодекс (ст. 114) зазначає, що купівля, пролаж, застава і т. ін. обмін ділянок, у тому числі державних, комунальних, не здійснюється, а недійсними. Нагадую про це не випадково, бо всі земельні відносини повинні бути в повній відповідності до підстав закону. І давати працювати в цьому напрямі разом, не сподіваючись на досвід з боку Косівського району, значного мірою землі вже виключено в державну власність. (Навряд чи ми будемо це робити). Та й держава, яка покладе на себе обов'язок, не варто нам сліпо копати ніші своїх левів. А це так, проаналізувати, чи не краще одержати збірника рекомендацій та «Програму паювання сільськогосподарських земель та структурної перестройки сільськогосподарств України», що підготовлено у вересні 1996 р. у Вашингтоні. Ці документи за своїм

змістом тотожні. Але так копіювання не лише несприятливо. Авторами програми ніколи не розв'язували проблеми розкуркулення та паювання (господарств), а навпаки приватизації для нас.

Правильно тут порушено питання про роль науки. Сподіваюся, згадувати інші вчені, що захищали вони дисертації з проблем кооператив та спеціалізації сільського господарства. Тоді, можливо, з їх допомогою ми зможемо відповісти на питання, чому, наприклад, у колективному господарстві «Пшківське» Київської області, де мають 7 тис. літрів наліво молока на корову, 70 центнерів пшениці, 100 центнерів кукурудзи з гектара, а на рахунок наліво тільки 10 центнерів в Калиті, де мають 98 тис. поголів'я свиней, сьогодні, образно кажучи, чотирі тисячі хортів біда. А ми закуповуємо стегення... Очевидно, в цих фактах є тема розуміння не лише для науковців-економістів, урядовців, а й для господарників у цілому.

Дуже влучно, аналізуючи ситуацію, що склалася на селі, сказала нашішні наради із Сумщини: «Думати слід самі, своїм досвідом послуговуватися». Не в ринку зміст справа». До речі, Сумщина розвивала усі свої господарства, похвалі її за це в Кабінеті, можливо, не зсвирнувши при цьому уяту на те, що сталі виробничітні молока в області за 11 місяців минулого року становили 25 відсотків (по Україні — 14 відсотків).

Важливо зауважити, скоріше не в лапівани. Ним теж треба займатися. Але кампанія, прийнята у цій справі призведе до бід, до поглиблення зменшення землі, що в кіншому рахунок і переобладнання істинними організаціями, чи ідеологією, чи іншими формами. Можна про це вести дискусію. Проте не вона сьогодні потрібна. Потрібно розробити конструктивні пропозиції та прогнозувати наслідки наших дій на шляху реформ. Для цього треба прийняти відповідні закони і вжити державних заходів, які дадуть собі можливість міно стати на ноги.

Першим треба звернути увагу на національну програму виробництва власної сільськогосподарської техніки, виробництва регулювання цін, виробничих матеріальних добрив, кредитну політику, механізм розбюджетування інсплате-... Це потрібно зробити, щоб не допустити даскромного виробництва, незалежно від того, в якій організації формі воно функціонує. Це означає, що такі: підмісимо сесю — буде держава. Ще й треба брати за основу.

кожної тонни соняшнику на олію дає на 100 гривень більше, ніж продаж насіння. А рафінування й розфасовування олії — це ще 320 гривень додаткових

**Без стимулювання
політї неможливе
економічне зростання**

При реформуванні системи оплати праці основоположним має бути принцип оцінки вартості робочої сили. Тому необхідно розробити методику оцінки нормативної вартості робочої сили і впровадити її в систему зарплати. Зарплата п'ята частина робочої сили — це елемент ринку, вона повинна встановлюватися ринком, але цей процес потребує державного регулювання.

Результаті такі: у листопаді 1996 р. середня заробітна плата складала 45 грн., а середня пенсія — 45 (межа бідності, за моїми розу-
мками) в грудні 1996 р. складала 45 (грн.).

Джерелами підвищення серед-
нього рівня пенсій у три рази і се-
реднього рівня заробітної плати в

КРЕДИТИ – ЦЕ НИСЕНІ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

[illegible]

Подолання платіжної кризи через механізми створення грошей

Колі борги вважатимуть м ном, їх можна буде заклада продавати, переуступати.

Криза платежів пов'язана з б ком грошей (хоча багато в чому на штучна, є підприємства, на я водночас зростають борги і п бистки). Механізм створення р

Комбінована терапія з елементами хірургії – складна, проте ефективна

Важко бачити в браку лібералізму проблеми, а в браку інституціоналізму. Якщо нас і потрібна лібералізація, то податкової і кредитної політики, політики заробітної плати та економічної діяльності (створення сприятливих умов розвитку підприємництва).

Кожний дурень може лібувати цим (воли у нас не різні, а монополії, у союбвартістів гаяється що заведомо і безгарадість, і невміння організувати виробництво, і крадіжки, і т.п.), що не мають ніякого відношення до економіки. А для нас проблема інституційної політики — різні розум, хист, бажання і т.п. Перехід до цивілізованого ринку можливий тільки на основі інституційної і структурної

СЛУЖБИ В ВІЙСЬКІ ВІС

Для цього необхідно внести зміни до законів України щодо загального військового обов'язку і альтернативної служби

ЗНИЖЕННЯ воєно-політичного потенціалу країн Сходу і Заходу не зменшило рівня безпеки в Європі для України. Відсутність двосторонніх договірних-правових зв'язків між Україною, Польщею, Молдовою, Російською Федерацією, територіальні претензії до України з боку деяких політичних сил Румунії, Грузії, Польщі, розширення НАТО на сході, результати чого Україна може стати буферною зоною, підтверджують це положення.

Окрім того, необхідно враховувати, що армія — одна з основних інститутів держави. Її стан відображає не тільки ситуацію в ній самій, а й скільки відношення всього суспільства в цілому до Збройних сил. Показниками та індикаторами таких відношень є правові і матеріальні становища військовиків, престижність військової служби в порівнянні з іншими видами діяльності, настійні вимоги під час призову до армії і в ході служби, напруженість конкурсів вступників до військово-кавалерійських закладів, настій, а яким повертаються юнаки з армії після закінчення служби тощо.

Держава своїми правовими документами визначає головні принципи будівництва Збройних Сил України. Закон України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» — один з основоположних актів, який викладає правові засади, визначає компетенції держави і збройних структур держави і підготовки населення до захисту України.

Існуючі правові принципи контингенту України порівняно з чисельністю Збройних сил, на перший погляд, має забезпечувати нісине комплектування ЗС молодими солдатами. Але різного роду відстрочок, насамперед студентам вузів, призвели до того, що військові комісаріати не в змозі забезпечувати призов юнаків для проходження військової служби. Звідня і частини відлучають до госптру кестачу особового складу строкової служби. Стало звичним явище, коли частини постійної готовності укомплектовані на сьогодні лише на 50—60 відсотків. Причиною цього є недотримання актом Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу». Кількість молодих людей, що не пройшли строкову службу, збільшується. Відповідно формуються прогалини в частині, що не призначені військовій службі, а звідси — претягати можливого законного ухилання від виконання свого обов'язку.

В БАГАТОХ сім'ях зобов'язані бути в армії, але не артувати своїх синів військовій службі. Заради цього вони готові йти на все. Такий стан, на жаль, характерним поповнення призовного контингенту стало малогабаритним сім'ям, батьки в котрих є змозі заглянути за наглядом синів у військових закладах; в армію йдуть йти з так званих «неблагополучних» сімей, що являють собою виховані в сім'ї дитини, батьки яких є кримінальними злочинцями.

Другою об'єктивною причиною недотримання закону

є виконання Україною взятих на себе зобов'язань щодо скорочення Збройних сил. На початок 1997 року їх чисельність складала 100 тис. чоловік, з них 250—270 тис. — рядовий і сержантський склад.

Проблема оцінка має змогу розв'язати висновок, що кожного року призовний контингент налічує 100—120 тис. чоловік. Цього достатньо для створення необхідної військової навчальної резервної частини, але недостатньо для забезпечення задіяння усього призовного контингенту через Збройні сили та інші воєнізовані формування.

Якщо ж увести в принцип збільшеного комплектування регулярних військ призведе до різкого скорочення пропускну здатності армії готовити, навчати і збільшувати військово-зачерп резерва. Відповідно збільшуватиметься кількість осіб призовного віку, що не відбуду строкової служби.

Враховуючи те, що структура Збройних сил делі на більшої ваги набувають частини і з'єднання скороченого і скадрованого складу, частковому роз'язанню поставили суперечностей може сприяти законодавче обгрунтування можливості проходження служби за контрактом у запасі.

Служба за контрактом у запасі має, на мій погляд, включати в себе обов'язкову підготовку протягом 6—8 місяців у кавалерійських підрозділах, а в подальшому — службу на різного роду з'єднаннях, являючись у тій частині, до якої вони приписалися. В ході цієї служби вони удосконалюватимуть свої навички. Такий контракт матиме сенс при підписанні його не являється, як на 3—4 роки. Інакше сенс його втрачається. Витрати кошти на підготовку новобранців за контрактом у запасі, може мати відношення рівноцінно платіж тою військовоозброєного завою. Протягом років військовик, котрий служив в строковій службі у запасі, може мати відношення рівноцінно платіж тою військовоозброєного завою. Протягом років військовик, котрий служив в строковій службі у запасі, може мати відношення рівноцінно платіж тою військовоозброєного завою.

Можливість подібного продовження служби є з чимось принципово новим. Деякі країни Західної Європи ма-

ють достатній досвід щодо цього. За приклад може послужити ФРН. Військовий контингент військового навчального резерву розподіляють на резерв постійної готовності, резерв мобілізаційної готовності, резерв для поповнення втрат і привідний резерв. Причому резерв постійної готовності (30 тис. чоловік) призначений для доукомплектування бойових з'єднань і частин і привідний їх до повної бойової готовності.

ВІН СКАЛАДЯТЬСЯ з резервистів, котрі після закінчення військової служби та служби за контрактом протягом року можуть бути призвані на військову службу. В цей час вони не мають ніяких зв'язків з військом, тількиного проживання без дозволу військово-облікового органу чи командира військової частини чи району. Припис їх здійснюють за рішенням міського будівництва до місцевих органів місцевого самоврядування. Після ретельного перебігання в резерві постійної готовності резервистів перебувають в резерві іншого виду.

Питання про службу в запасі за контрактом потребує серйозного соціального і економічного доопрацювання, але зрозуміло, що нові умови життя нашого суспільства вимагають і нових, більш раціональних рішень. Крім того, після обов'язкового кавчання в улюблених частинах, який військовик може мати ступінь готовності до виконання бойових завдань на рівні 0,6—0,73 за умови, що протягом 6—8 місяців буде на бойовій підготовці, а в господарських роботах. Періодичне залучення до військової служби підвищить його наміщеність до величини 0,8—0,83.

Другим напрямом забезпечення виконання закону про загальний військовий обов'язок є координація дій всіх державних інститутів, являючись на повернення престижності військової служби в очах суспільства. Наприклад, Велика Британія в останні роки напружені зусилля на службу до армії. Ішла справжня боротьба за це, і відмова в прийнятті на службу розцінювалась як громадська неповноцінність. Це ролі не в коштах, як ми будемо, це нагальна вимога сьогодення.

На сучасному етапі розвитку військової справи в розвинутих країнах світу для покращення якості підготовки збройними силами використовують два основні методи управління — адміністративний і оперативний.

Важливою метою адміністративного керівництва є забезпечення належних умов для будівництва, розвитку і підтримання рівня боєздатності Збройних сил. Практичний орган адміністративного управління мають роз'язувати питання щодо забезпечення армії. Але як може роз'язувати служба боєздатності військовиків обласного чи інших органів управління, якщо вона не проходила військової служби і внаслідок цього має менш уяви

про психологічні і фізичні навантаження військовиків, котрі мають виконувати роз'язувати військові формування, розташовані в даній місцевості? Така особа у військових частинах вбачає лише зайві для себе клопоту. Зберігаючи в собі всі причини небажання місцевих властей допомагати військовим частинам у соціальному захисті військовиків, забезпеченні продовольством тощо, що завдає шкоди не тільки Збройним силам, але й державі в цілому.

Тому держава повинна нормативними актами розмежувати функції і створити умови неможливості обрання на вибори посади і призначення на інші відповідальні посади осіб, які служили у Збройних силах. Це можна раз перед батьками, які підлягають про своїх чад, поставити дилему: або позбавити саочі дітей служби у Збройних силах і їх саочі батьки втратять їх майбутню кар'єру, або забезпечити нормальне проходження служби і бути впевненими в їхньому майбутньому. До того ж, будучи в строковій службі, вони втратять соціального статусу військово-облікового строкової служби.

Хочу згадати, що на основі важливого моменту. Особливо важливим той момент, який загальний військовий обов'язок, держава повинна забезпечувати проходження строкової служби в Збройних силах всіма відповідними показниками призовного віку.

Тобто мова йде про оскасування усіх пільг і відстрочок, за винятком обмежень за станом здоров'я та деяких інших, як це, власне, і було за часів колишнього СРСР. Тобто найбільш здорову та перспективну частину молоді мовлявняти зняти до війська.

Оскільки службовий той тип військовиків, визначити залежно від його фаху, рівня освіти Міністерство оборони, а отже не робитиметься на професійному рівні. Таким чином, найважливіша частинка молоді залучається до служби у Збройних силах. Але не тільки половина справ. Необхідно для такої мобілізації використовувати програму підняття престижу військової служби. Зрозуміло, що основою її мусить бути повне довірення держави, як то довірення до служби власних Збройних сил, а також комплекс моральних та матеріальних стимулів. Причому особливий наголос зрештою на матеріальних стимулах строкової служби безсерйозно виконавців свій обов'язок, щоб їх не використовували на господарських роботах, зберіали врожаю тощо.

Задача коштує на рівні безпечення умов самої, суті військової діяльності? Іх можна відшукати. І ось як.

За наявності істинних релігійних переконань, що не дозволяють брати в руки зброю, громадяни України, які ніколи, мають право на виконання військової служби, як військовиків, а як громадян загального військового обов'язку. Але реальне життя таке, що від різного роду відстрочок для призовників, у тому числі на стані здоров'я, на військовий стан, не можна відмовитися, а Закон України «Про альтернативну службу» поширюється тільки

ки на осіб, котрі за релігійних переконань не можуть брати участь в військовій службі, безумовного виконання Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» можуть з'ясувати прецеденти «закононого» виконання військового обов'язку.

Тому необхідний додатковий правовий документ, що регламентував би виконання військового обов'язку для осіб, котрі одержали відстрочку чи увільнені від військової служби з якихось інших причин. Тобто закон про альтернативну службу, врегулювання перебігів її розширення.

Цей документ повинен регламентувати проходження служби ніщо не в Збройних силах, а в інших структурах оборони держави. На підставі цього правового документа, який може мати назву Закон України «Про проходження альтернативної служби особами в Збройних силах», особи, на котрих він поширюється, повинні за суворотериторіальним принципом протягом 3—4 років відвідати всі військові підрозділи, в будівельних організаціях, що споруджують житло для військовиків, чи в інших організаціях в інтересах Збройних сил України, а також в інших місцях використання таких осіб погортає в тому, щоб з'єднати допомого в такій, альтернативній, способі забезпечення належного обслуговування служби особовим складом Збройних сил. Іншими словами — заробляти продовольство, паливо-масляні матеріали, матеріали для будівництва житлового фонду, військових місцевост тощо.

Поставте питання — де розмістити альтернативні, як розв'язувати питання і як утримувати? Можливий варіант, котрі такі особи можуть проживати у військових місцевостях, що виникли після розформування і скасування військових частин, а знаходячись на балансі бюджетів областей і міст, де вони мешкають. А керувати трудовою діяльністю можуть структури Головного управління капітального будівництва і розкриття військ МО.

Зрозуміло, що подібне рішення може бути прийняте лише після детального розрахунку стосовно того, чи зможе такі кошти не тільки утримувати себе за рахунок отриманих за роботу кошти, а й виконувати функції Збройних сил. Думаю, що це можуть зробити Міністерства економіки та фінансів.

Додатково необхідно провести серйозні дослідження щодо кількості осіб призовного віку, котрі можуть бути відлучені до служби в інтересах оборони країни і Збройних сил і визначити кількість осіб, які виконуватимуть свій обов'язок.

Таким чином, існує нагальна необхідність того, щоб дозволити йти в строкову службу, як громадян загального військового обов'язку. Але реальне життя таке, що від різного роду відстрочок для призовників, у тому числі на стані здоров'я, на військовий стан, не можна відмовитися, а Закон України «Про альтернативну службу» поширюється тільки

Олександр ІГНАТЕНКО, генерал-лейтенант, народний депутат України.

У РИНОК БЛИЖЧЕ, КОЛИ В ХУТРИ

Спонсор лотереї «Гу»-97

Мабуть, не єдине в Україні село Чапасів. Як і на Подлявщині. мешканці його, звісно — чапасьці. Живуть собі, здебільшого бідують, як і всіюди. Втім, «наші» мають одну прикметину, яка різнить їх поміж тисяч і мільйонів. І цим вони виняткові... але лише взимку. Бо всі носять тут хутрані шапки, виключно натуральні: жінки із сріблястих лисець, а чоловіки — з темних норок. На тілі нинішніх сільських злиднів — дивчина. Хоч в сіно знімай!

— Дехто вже так запанів, що на ферму в дорогому хутрі ходить, — чи то радіє, чи то бідкається голова правління Михайло Сорокін. — А що тут відіш, коли зарплату людям часто-густо видаємо шкірками — це наша головна продукція.

Колішній звірорадоєс, а нині — акціонерне товариство «Петрівське», ще тримається на плаву. Скоріше через те, що тут добре засвоїли аксіому ринкових стосунків: виживай, сподіваючись тільки на себе. Вирощують на хутро норок і сріблястих лисець, а ще мають м'ясну кролеферму. Хоча кролики — це не тільки дитячине м'ясо, а й чудове дешево хутро. Втім, за останнє п'ятиріччя воно так знецінилось на фабриках, що за одну шкiрку і пачки простих цигарок не дають.

Господарство нині копiткe. От раніше все було просто: на сто відсотків — держзамовлення. А тепер що: виростиш продукцію — збути нікуди. Ото й базарують з автолавом по всій Україні. Та хий би вже й на базарі, але щоб усі, хто бажав, мали змогу ходити в хутрі. А чапасці не підведуть — збережуть галузь.

Григорій ГРИНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Подільська область

На початку тижня

Тунало ватимемо на місці?

Планувалося, що 17 січня Україна візьме участь у саміті глаів держав... учасниця СНД, на котрому ділять 12 країн мали поглибити своїми міркуваннями щодо майбутнього співдружності. І хоча дату проведення зустрірі перенесли через несподівану хворобу Президента РФ Бориса Єльцина (на думку багатьох політиків, не востаннє, а того не випадає сумніву, що рано чи пізно саме це одно відбудеться).

Адже на кілька місяців до Мадридської зустрірі країн — учасниць НАТО, що на ній оголошують нових членів альянсу, Росія не відмовиться зайняти раз продемонструвати, що в домі господаря, і спробувати схилити Білорусь та Україну на свій бік щодо розширення НАТО до Сходу. Сама можливість безпеки стане чи не найбільш важливою на переговорах лідерів країн СНД ще й з огляду на те, що 15 травня закінчуються терміни дії Ташкентської угоди, відповідно до якої неувальні військово-політичний союз СНД, і хоч, як пише британська газета «Генерал-Анлайдер», «у політичному та військовому плані співдружність тут-тош на місці», все ж скаже, що СНД рухастий... у зворотньому напрямку. Бо яка б не була подальша доля угоди, вже нині можна прогнозувати, що вона не буде ташкентською: нещодавно парламент Узбекистану прийняв закон про посилюючий статус держави.

Для того щоб передбачити, що позиція України щодо колективної безпеки в рамках СНД не зміниться, не обов'язково володіти екстраординарними здібностями. Як завжди преслужа адміністрації Президента, українська делегація працюватиме на саміті лише відповідно до Конституції України.

Оксана РУДЮК

У Чечні — гаряча пора. Скоро вибори

ДВАДЦЯТЬ сьомого січня у Чечні пройшли президентські й парламентські вибори. Україну офіційно запрошено наблизити свої спостерігачі. До Києва також прибуде близько 70 спостерігачів від ОБСЄ.

Воно й не дивно. Чечня так довго була гарячою точкою, в війна, яка точилася в ній, так довго була предметом осуду: то дії офіційної Москви, то терористичних акцій у Будюновську, Кизлярі, що нині світ спостерігає за тим, як встановлюється мир у цій республіці.

Від нинішніх виборів залежати багато. По-перше, у Чечні буде демократично обрано виконавчу і законодавчу гілки влади. Стож, з одного боку, Москва атривить згоду розцінювати процеси, які проходять тут у Чечні, як дії банди сепаратистів, з іншого — самі чеченці, висловлюючи своє глибоке невдоволення, дадуть відповідь на запитання, яке вже понад два роки намагаються розв'язати військовики: бути чи не бути Чечні федеральною.

На думку глави мейі ОБСЄ у Грозному Тіма Гуддінгана, нині є всі шанси, щоб вибори були успішними, бо до цього прагнуть і «федерали», і чеченська сторона». ОБСЄ зі свого боку, вилучила для керівництва Чеченської Республіки 350 тис. доларів. Ці кошти буде використано під час передвиборчої

кампанії, а також МВС Чечні. У свою чергу, правоохоронці зобов'язалися забезпечити цілковиту охорону всіх спостерігачів. При вимога з'явився білий тог, як у Чечні було розстріляно медперсонал Червоного Хреста.

Проте, на думку Тіма Гуддінгана, результати виборів ніяк не вплинуть на зміну статусу Чечні. А позиція ОБСЄ щодо цього незмінна: Чечня суб'єкт Російської Федерації. Та чи погодяться з цією думкою шістнадцять кандидатів на посаду президента? Наприклад, кандидат Шаміль Басаєв, проти якого у прокуратурі РФ і досі асудити звинувачення в організації терористичних акцій, наваряч підтримав російський статус Чечні.

Шанс на перемогу у Шамілі Басаєва не такий вже і великий. Зрештультами соціологічних, безсумнівний лідер нині — Аслан Масхадов. Істотно змінився свої позиції й Мовлауд Угутов. Очевидно, саме цим двома політикам належить айти на фінішній прями. А, як відомо, і перший, і другий не заперечують проти діалогу з офіційною Москвою.

Отож у Чечні знову гаряча пора. На пасти, нині кандидати «стріляють» не зброєю, а словом. Офіційна Москва поки що не виступає з своєю позицією. Але, щоб і федералі, і чеченські політики вистачило можливості гідно підкоритися волі народу.

Наталія ФІЛІПЧУК

Хроніка. Факти. Події

Софія. Революція вже не раз випробуваний метод?

До штурму болгарського парламенту ввійшли десятки тисяч мешканців Софії, доведених до відчаю найгіршою економічною ситуацією. Економічні проблеми болгарські громадяни пов'язують із неспроможністю соціалістів (більшовиків) в Національних зборах) внести країну з кризи. Застосовувати силу, поліції вважали розв'язати парламент. За попередніми даними, було поранено майже 200 демонстрантів і кілька депутатів, у тому числі й колишнього прем'єр-міністра Болгарії Філіпа Димитрова. Нинішній президент країни Желю Желев, має 19 січня передати свої повноваження новообраному главі держави Петру Стоянову, заявив, що підтримує вимоги протестуючих, але закликає одержувати громадянського миру. Зараз у Болгарії продовжує масові мітинги, а також триває загальнонаціональний страйк.

Душанбе

Про миротворців поки що не йдеться

Міжтаждикські переговори в іранській столиці відбуваються в напруженій обстановці і стикаються з низкою серйозних труднощів. Про це заявив спеціальний посолник генерального секретаря ООН у Таджикистані Гера Меррем. Після тижня дискусій сторонам так і не вдалося діяти згідно. Аджан Меррем заявив, що питання про введення миротворчих сил ООН до цієї країни не стоїть на порядку денному, а також відзначив, що присутність додаткових військових підрозділів «не наблизить мир у Таджикистані».

Ольстер

Під прицілом терористів

Неподалік терористи обстріляли управління Королівської оастровської поліції (КОП) у північноірландському місті Темпо. Як повідомив представник правоохоронних органів, бойовики зробили кілька пострілів по будинках КОП із гранатомета, однак снаряди не вибухнули. Снайпери збройової евакуації мешканців пригналих будинків та дітей, які перебували на момент атаки в музичній школі, що знаходилася неподалік поліцейської дільниці. На щастя, знаслідок теракту ніхто не постраждав. Існує припущення, що цей замах — на совісті бойовиків Ірландської республіканської армії.

Вільнюс

Ніхто не забий

Антивадянська вчора Аенг захистив свободу, який було проголошено в пам'ять про трагічні події у Вільнюсі 13 січня 1991 року. Тоді внаслідок силової акції проти маніфестантів, зайнятих за вказівкою керівництва КПРС, загинуло 13 мирних громадян. Вона стала на захист будівель парламенту, держтелерадіо та телебачення. За рішенням уряду Литви було введено державні прапори в траурних стрічках.

Вашингтон

Осел буде лише один

Генеральна республіка церемонії вступу на посаду 42-го президента США відбулася у Вашингтоні. Вона розпочалася о 5.30 ранку в присутності трьох тисяч глядачів біля приміщення Кабіноі, де 20 січня в підніб було введено до президентської присітки перебраного на другій термін Білла Клінтона. Очікується, що у урочистостях буде задано 23 оркестри, 15 платформ на колесах і 341 коня. Перший президентський парад у Вашингтоні, муть мушкетери та один осел — символ демократичної партії.

За повідомленнями кореспондентів «Г» і інформаційних агентств.

Торгівля з Кубою: невелика, в'яла, але перспективна

ОТ УЖЕ кілька років, колиючи про відносини України і Куби, ми не маємо на увазі політику. Нині дії країн об'єднані міжнішими зв'язками — торговельно-економічними. Наскільки ці зв'язки набули ваги, що посольства 1996 року, розпочали Набавчийий і Поволожий Посел Республіки Куби в Україні Сергію Лопес БРІСЛ.

Останнім часом торговельно-економічний обмін між Кубою та Україною значно різні. Зокрема, це стосується авіаційної і сільськогосподарської промисловості. Цього року, під час збирання цукрової тростини, на острові проявляються інтереси на двох нових українських діялунів. Якщо все буде добре, то Куба незабаром розмістить на Кубинську заводське замовлення на виробництво тактичних ракет. Розвивається співробітництво і в медичній сфері: зараз у Києві реєструється кілька кубинських препаратів. Здавалося б, все добре. Але Куба не бачить в Україні співробітництво не відповідає реальному потенціалу двох країн.

А як, на ваш погляд, можна збільшити товарообіг? — С одна проблема: часто торгівля між Кубою та Україною здійснюється через треті країни. Наприклад, тут переоборюють кубинську цукрову тростину, котру ми вам направи не поставили. А на острові ви знайдете український карбамід, що був проданий на Кубу не Києвом. Якби торгівля здійснювалася без посередників, обидві країни тільки виграла б.

Очевидно, українські партнери не наважуються напрямку співробітництва із Кубою, бо побоюються самих зв'язків. — Ні, я не поспішаю в'їзді торгівлі.

Сергій Лопес БРІСЛ

гово-економічній зв'язки якісними політичними причинами. Шамілає за все, малій товарооборот між нашим країнами — це наслідок важкого економічного і фінансового становища в Україні, і Куби.

Нам просто треба знайти джерела фінансування. Над цим нині працює спільна українсько-кубинська міжурядова комісія. Цього року заплановано друге задання комісії, що відбувається в Гаваї.

Розкажіть трохи про економічне становище острова. Кажуть, що минулий рік був владний для Куби? — Так, вперше торік зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) становило сім відсотків. Навіть вярвувачу ті битки, яких ми зазнали після того, як блокада стала жорсткішою, та сильного утратну, Куба за темпами економічного зростання зайняла друге місце в Латинській Америці, після Домініканської Республіки.

Оснвні галузі, що переживають період злету, — це цукрова і тютюнова промисловість, туризм, нікелева індустрія. Таких успіхів досягли завдяки активному залученню іноземних інвестицій в економіку країни — воінні солари 1996 року 2,4 мільярда доларів США. Нині на острові є 280 тисяч іноземних акціонерів із понад 50 держав світу.

Але проблеми, звісно, є. Семидесяток економічне зростання на Кубі поки не гарантує повної каструлі на столі в кожній родині. На острові зберігається карткова система. За талонами кубинці купують усі необхідні продукти за дуже низькою ціною. А на продовольчому ринку можна шось докупити, але там уже ціни вільні.

А яка середня зарплата у вашій країні? — Якщо перевести її в долари, то вона порівняно невелика: 230 песо, що становить майже 11 доларів. Продукти за картками — недорогі, кілограм м'яса не коштує більш як 50 центів. Тобто зарплата цілком вистачає, щоб підтримувати нормальний рівень життя.

Проте жалі вам не здається, що ми цінальні від карткової системи і невеличких зарплат. Але це не так. Навіть якщо, то Куба — далеко не багата країна. Коли я чую, що Україна знаає себе бідною державою, я думаю: а що ж тоді казати нам?

Але коли ви каже життя у кубинців закінчиться... — Наша країна має великий економічний потенціал. Але савків США не дозволяють нам будувати нормальні відносини з іншими державами. Підраховано, що за роки економічної блокади Куба зазнала збитків на суму понад 48 мільярдів доларів. Навіть так, щоб експортувати товари і спінувати з Америки, ми закуповуємо її в Європі і дуже втрачаємо на транспортних витратах. До речі, блокада невиндів і дає підвищення цін американських продуктів, які історично були орієнтовані на торгівлю з Кубою. Навемию, своєю часу блокада буде зната урядом США під бездумних самих же американців.

Щоготувала Надія БІДНИЧУК.

На знімку: тама, мабути, бачати БРІСЛІВУ пташні зграї, що кружляють над столицею Словаччини. Фото Українформо.

Люди на смітнику

ПОСПІШАЮЧИ уранці в гаражі, прохажуючись по сміттєзбірках, де щоразу бачу людей, що копирсаються у пошодах — від 17-річних вівчаків до 70-річних бабусь та дідуся. З однією із засвічених замика розговориця.

Тамара втратила чоловіка рік тому. Сама перенесла тяжку операцію. До пенсії залишився рік, але заводу, де працювала, зупинився. Хоч і соромно було спочатку, але вирішила зібрати пляшки по смітниках, аби якось прохорачуватися. За 12 півлітрових дають 200-грамовий пакет макаронів, за 3 пляшки — пачку «Прими», і все це згодом можна продати. За день щось та набавить.

Фері та Аосі працюють прибиральниками вулиць. А після догодного ранкової роботи не люблять обійти німакшні смітники. «Спеціалізуються» на картонних коробках. За день, кажуть, можна зібрати до 20 кілограмів. Якщо злати в макулатуру — 2 гривні. Яка не є, а підмога багатодітній сім'ї.

Перше — справді піонер!

155 років тому за наказом суспільного опікування в Києві було відкрито першу в тодішній Україні фельдшерську школу

Тепер це Перше Київське медичне училище. За роки існування його діломи про сервію спеціальної медичної освіти здобули більш як 70 тисяч випускників. Тож, Перше — посправді піонер, — не перше.

Його діломи цінують серія феліах. Адає, крім міцної теоретичної підготовки, студенти здобувають практичні знання і навички у медичних закладах міста. Так, скажімо, в Київській обласній лікарні, яка служить навчальною базою. Першого медичного училища як закладом ступінь практичних знань, було проведено студентську конференцію. І тема досить актуальна як провадити профілактику інфекцій в сім'ї лікарні. Ніякого про спеціальні умови, що їх сім'ї створюють для запобігання розповсюдження інфекцій у хірургічному, травматологічному, урологічному відділеннях, операційних тощо. І це лише

одним прикладом того, як ґрунтовно готують тут персонал для праці у лікарнях і поліклініках.

Нині в училищі здобувають середню спеціальну освіту 1200 студентів, вимагають майже півтори сотні досвідчених педагогів і фахівців з медичних дисциплін.

А починалися все з навчання 15 юнаків, дітей київських міщан, у фелдшерській школі, створеній на базі Київської лікарні на території Київсько-го монестра. Тоді вчили доглядати хворих, перешувати, видавати зуби, робити кровопускання. Тепер у Першому медичному училищі здобувають освіту з таких спеціальностей, як сестринська, акушерська, акушерсько-профілактична справа, лабораторна діагностика. Що то минулі 155 років!

Світлана ПИСАРЕНКО.

Презентації

Соціологи всіх країн, просвічайтеся!

В Україні мають центри духовної культури відбувати волю, яку з повним правом можна вважати епохальною. Презентації книги Микити Шаповала «Загальна соціологія».

За словами президента соціологічної асоціації України професора Володимира Воловича, автор знає передусім як поштово, діла Центральної Ради, літературної критика, хоча тривалий час він залучався маловідомою «Соціологією». А проте йому належить

Базарний день на 13.01.97	Ціни на основні продукти харчування на ринках України						
	Яловичина	Свинина	Яйця (десяток)	Сметана	Сало	Опл.	Картопля
Донецьк	4,50-5,00	6,00-6,50	2,20	4,00	3,00	1,30	0,35
Кіровоград	2,50-3,00	3,00-5,00	2,00-2,20	—	1,50	1,00-2,00	0,70
Київ	4,50	5,00	2,50	3,00	2,70	1,80	0,50

Несвяткові нотатки

ХОЧ як нечеловік Овруцького райуправління соціального захисту Василь ПАЛАШІЙ запам'ятовує групу рішуче насторожених відвідувачів, що затримка з пенсіями викликала браком коштів, і тільки-но вони на відділі — їх одразу виплатять, пенсіонери і не думали йти з кабінету. Відвідувачі, що опинилися в панорамній ситуації, Василь Васильович підняв телефонну трубку і кабарював Міністерством соціального захисту. Потрапив на міністра. Вислухавши виступ посадовцю опекунів, пенсіонери зняли «облогу». Міністр казав, що не Мінсоцпраці, а Мінпраці, а Мінпраці не такі перепони, бо в області, де за опікувальниками на кілях міські доми. То було це вчорашнє. А як сьогодні?

Марія Михайлівна Трофимова із Заріччя доволу намагалася згадати, за який місяць одержала пенсію, а потім пішла шукати свій «бюджетний» зошит.

Нам видали 60 відсотків арешесенної пенсії минулого місяця, чоловікові (ні інвалида звання) — 79, — повідомляла, прочитавши свій запис. — Тепер чекаємо ще 40 «арешесенних» відсотків.

На розмір пенсії Трофимови не нарікали — аби тільки її вчасно виплачували. В кіт вліз у них мішок з цукром — як з'ясувалося, з буржиків, вироблених у місцевому колективному підприємстві (КСП). У поліській районній лікарні раніше не сіла ціл культури, а тепер влязали: кому зарплату цукром видавати, кому — пшмогу до пенсії.

В Остріві — сусідньому селі цієї-таки сілради знайомаєся з Ганною Михайлівною Савченко.

Дочка аж у Тамбові, — бідкалася, — Навіть на квітках, щоб приїхати до матері, не має коштів, бо зарплату кобасно видають. Тож у Росії не крадіє, як у нас. Голова сілради Надія Нікончук здорово нас виручав. Це ж скільки на тракторі наїхалася, поки дрова такім, як я, прізвез!

Сілраді, сілраді і КСП в умовах інфляційної хронічної несплати мізерних пенсій — головний союзбаз для стареньких. Багатою безлатно півсям газ, зворили гора, видали зерно, завалили дровами.

Складно Івану Сташеченку, голові Коалесницької сілради, у віддані коши — шість сілрад. До нього з них — аж 38 кілометрів. Проживають в Коалесницьких селах не 1200 чоловік, як раніше, а тільки 240, до того ж, працездатних — тільки 3. Отже відплата Чорнобиль. Залишилися переважно ті, кому за 70. Отже закріпаченому сілрадському коши роботи вистачає, а і власний бензовид Івана Олександровича.

Хло до сіл завозять дівч на тижнях, та не завжди в стареньких є за що його купити.

В районі 74 тисячі жителів, з них більше 30 тисяч — пенсіонери. Місцина потреба в грошах на виплату пенсій — 1,8 мільйона гривень, а заборгованість ще перевищує 6,4 мільйона.

Верілама в першу чергу допомоги наймисні захищені, — розповідав начальник райуправління соціального захисту Василь Навалій. У розпорядженні голови райадміністрації така настанова: керініку контрахту мусить знати, в яких умовах живе кожен його комішні працівник, чого потребує.

При управлінні соціалістичі створили фонд. «Рука допомоги одиноким». У Ведомстві ділячній затримав один пошвер іди несли для немічних людей, аби вони могли переїхати знову, 180 наймисні забезпечені пенсіонерами Овруцького району картоплю до того, виводили в цей КСП району. А при райуправлінні соціалістичі створено резервний фонд, який — ратном коши не вистачить.

Парадокс, але ті самі КСП, які найбільше допомагають пенсіонерам, чи не основні змушуваті затримку із виплатою пенсій. Борг сілськогосподарських підприємств області пенсійному фонду мало не завжди перевищує борг промислових. Але що в цьому діяноту? КСП нерідко розраховується зі своїми працівниками шукром чи зерном, а до пенсійного фонду треба гроші платити.

Ще цікавіша картина вимальовується, коли аналізуєш заборгованість не по виплаті, а по нарахованій зарплаті. Виходить, що платити винні обшарпальніно пенсійного фонду мало не вдвічі більше, ніж вони — пенсіонерам. Отже, який скрізь соціалістичі виплачували зарплату, а зарплат з пенсійним фондом розраховувалася, грошей у його обшарпальніно було б більше, ніж треба. І це на Житомирщині, яка є достатньою областю, алером за питомою вагою сера населення пенсіонери.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Школа морських вочівчат

Міколайівська морське дітище — одне із найстаріших в Східній Україні, де готують матросів і мотористів для морфлоту.

Міколайівська «морська» стрічка починається з проблем задачки підприємці міського уряду і адміністрації морського порту. Нині в училищі навчаються 200 курсантів, але в майбутньому тут планують збільшити набір і розширити діапазон спеціальностей.

На знімку: запліти з механічних мотехів.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Божі заповіді — не для всіх?

ПЕВНЕ, як знайдеться людина, чиїєї релігії є наші Українці, які, проведівши 1986 рік в історію, переступивши, не скажеш, б не вийшовши, за межі Божої, такою року не поритиметься.

І річ не в тім, що він був високою, хоч і тут з своїм правдою: недаремно ж ми почали делати частіше пригласити, як розташовуються на небозводі свідка. Та все ж людина, своє життя творить сама: небесні сини, якщо й тільки пригласити до нас, все одно в наші справи не втручаються, іншаке і не бачити, що твориться на нашій мистецтвознавчій українській землі, давно вже спустившись в на поміч.

А твориться як у народі кажуть: страшно й сумно. Ми, незважаючи на свою унікальну пошукність, наче забули святе: не убої, не вкрадь, не зобидь слабшого.

Щодо перших двох, то тут і говорити нічого: стріляти і красти у нас стало вже лад не ознакою доброго тону.

А от щодо слабшого... Знаємо: щоб вийти з біди, з цієї безперспективної нужди, треба заручатися всім, чим тільки можемо. Президенту, всім народам. Бо народ вірить і підтримує тільки тих, хто хоч трохи про нього думка і дібав.

На халь, кінець минулого року «ознаменувався» тим, що владні структури поведи тотальний наступ на тих, котрі й так ледве живуть.

Спочатку нас заповняли, що коли не п'яніть ладь не до фантастичної межі плати за комунальні послуги, країна не виживе.

Підняли. Багатьох людей, особливо маломішних, взагалі перестали платити. Державна казна за комунальні послуги стала одержувати менше, ніж раніше.

Перша перевірка бою, на думку ініціаторів подібних акцій, завершилася успішно. Дізнавшись, кабінетні інформатори піскували Верховній Раді вже шість пакет документів, котрі зводились до того, щоб урятувати бюджет підляти пенсіонерам, учасникам війни, чорнобильцям і навіть інвалідам.

Номер не пройшов — Верховна Рада дружно дала обіцянку чинити. А тут іще втрутився Президент України і «дрозі уради» були змуснені зрозуміти краснорічність — зібрати з усіх підляти підляти підляти ці документи назад. Проте окремі пілоти чорнобильців усе-таки урятували. Знову-таки під союсом боротьби за майбутнє України.

В останні дні старого року урядовці зробили ще одну спробу «пробити» урядування і наразі вони відкачали ці документи назад. Проте окремі пілоти чорнобильців усе-таки урятували. Знову-таки під союсом боротьби за майбутнє України.

Мораль? Вона одна: коли вже неможливо кабініти підляти підляти гроші для держави, а некрою — для своїх внутрішніх потреб, як-то: безкінечні закордонні поїздки, немала зарплата та інше, не в кишенях бідних людей, а через нормальну роботу фабрик, заводів, багатство роючої нинішньої. Далеко хочеться, щоб нинішній рік не починав нас таких сорочників, на які був щедалий старий рік.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ

З легким паром по-ольвійськи!

ЗА ДАВНЮЮ традицію чи мало співрозмовити перед Новим роком поспішають до лазні: хто — до комунальної, хто — до приватної, хто — до елітної. Без неї і доброзичливого «з легким паром!» і Різдво не Різдво... Хто і коли приїде на територію кишинівської України такий вишадок людство, як лазня?

Скільки користувалися лазнею, писав бачко історії Геродот, який згадував у Столітті до нашої ери подорож Північним Причорномор'ям. Без цього олов'яного дня не могли жити стародавні греки для з половиною тисячоліття тому. В Київській Русі свої закони, містгості, монети справляв, тесер, вологін і, звичайно ж, лазні. Одне з них розкопано. Дехто вважає, що вона входила у гімназію. У ній мався жити Олій після закінчення спорту, скажимо, борювання, для якої статки натерлися олівою. Дехто вважає, що лазня була цілком самостійним закладом. Археологи відкрили залишки трьох і один, що до-

ре зберігся, резервуар для підгріву води. Вода нагріждала з колодязя. Його глибина з урахуванням того, що вершина частини лазні лежала на високому плато, могла сягати 30 — 35 метрів. Шахту викладали чупово витесаними вапняковими каменями. Внутрішній діаметр — метр. На горловині колодязя могла бути металева конструкція, за допомогою якої підіймали воду для деганні з колодязя. Цікава деталь: колодязь було збудовано всередині приміщення. В одній із стін будівлі на ній стояла верхня частина вапнякової статуї Аполлона. Цей бог, якого особливо шанували мешканці Олій, обігував колодязь.

Одні вчені вважають, що заля гарячої води розкароували каміня, яке потім опускали у наповнену олією ванну. Але є й інші твердження.

Під одним з каміньних резервуарів знайдено жаропрочний канал, — розповідь кореспонденту ДІ-НАУ-Україною 77-річний кандидат історичних наук Анатолій Бураков. Примищення, з якого виходили жаропрочні, заслане значною кількістю олії та популу, а це казало на величій топці. З них виходили труби, якими гаряче повітря потрапляло до жаропрочу і, циркулюючи під дном резервуару, забезпечувало підігрів води.

Існує гіпотеза, що в одному з резервуарів олійської лазні була інша система підігріву — керамічний заповнювач, середина якого нахилило розжарене

повітря. Звідси гаряча вода нахилила голгарним трубами, які спускалися у землі на глибину до одного метра. Чувово зосередило 33 метри водосток — рідкісний випадок, стверджують учені, не лише для Стародавньої Причорномор'я, а й багатьох міст стародавньої Греції.

Легенди і дійсність

«Поляк Костровицький на чолі міжнародної зграї...»

85 років тому в Парижі розгорівся скандал навколо таємничого зникнення з Лувру знаменитої картини Леонардо да Вінчі «Джоконда».

Заголовок в одній з тодішніх газет був такий: «Поляк Костровицький на чолі міжнародної зграї викрадачів творів мистецтва». Крайняк стався 21 серпня, а вже 7 вересня Аполінеріа (справжнє прізвище та ім'я якого відомо французького посла Костровицького Вільгельм Альберт Вольфганг Олександр Аполінеріа) було запроваджено до в'язниці. Такого самого ослиного його зникнення з цієї цесури, котрі з'ясувалося, що він не мав до сумної пригоди жодного стосунку.

Але та подія вплинула на пост. Настільки, й було рішення Аполінеріа маркеті одержати французьке громадянство (це сталося лише через рік після того, коли він під час першої світової війни служив офіцером у війську), а також поштовх до осмислення французької літератури та її ролі в нинішній.

Наперекір цій події у творчому добування поста з'явився вірш «Вітанням зокладу козаків константинопольському султану», що с аполінеріа, мовляв, мовчати й відстані бешкетів.

Для нас найцікавішим у епізоді з боротьби відомого світового козаків поета є те, що він шир Аполінеріа написав після того, як на владі оці побачив оригінал послання закордонні. Сумніве твердження французьких дослідників творчості Аполінеріа.

ра, що вірш народився під враженням від репродукції відомої картини Леонардо да Вінчі. Скоріше за все пост скористався поширенням у Франції журналу «Русская старина», де «Ілюстрація» друкувалася і українськими мовами. Мав змогу він використати таку кожен київку Дмитрия Леопольда Яворницького «Вітанням зокладу козаків константинопольському султану», славний кошовий атаман...»

Хоч би як там було, але «Ілюстрація» розбудила фантазію Аполінеріа, й він присвятив закордонній блискучій вірші, які ритмічно і фонетично нагадують український фольклор, а саме — козацьку творчість.

Тема вселюдства — визначальна у творчості Аполінеріа, коли була для нього національної (патриотичної) вірш, як ритмічно і фонетично нагадують український фольклор, а саме — козацьку творчість.

Я вірний, як той мій... Тим... Своім степам і предкошину... (Переклад М. Луканом)

До сказаного додам, що поетія Аполінеріа не випадково привернула увагу багатьох українських поетів. Його перекладав Павло Теніс, Микола Лукаш, Валеріан Полішук, Михайло Селенко, Микола Терещенко, Дмитро Павличко. Значна частина цих перекладів опубліковано у двомовнику «Сур'я французької поети».

Олег МАРТУСЬ

3 телетайпа

Храм на Комсомольському острові

У Дніпропетровську, на Комсомольському острові, колись Монастирському, поруч з великим пам'ятником Тарасу Шевченку урочисто закладено храм Святого Миколая. Місце для храму підбране так, щоб його було добре видно і з суші, і з боку Дніпра. Храм буде споруджено на пожертви.

Діти лейтенанта Шмідта

У Херсоні створено морський козлад на шістьма імені лейтенанта Шмідта. За 164 роки існування його начальника козладу то вже сьомою реорганізація. Новий статус — це перехід на нові програми, які забезпечать підготовку фахівців транспортного флоту на рівні світових стандартів. З дипломом козладу можна буде працювати на судах іноземних компаній без обмежень щодо посилань та кваліфікації.

Українське авто від «Ду»

Невдовзі в Україні розпочнуть випуск сучасної електронної техніки — телевізорів, відеомаягнітофонів, пральних машин, холодильників — спільного виробництва з південнокорейською компанією «Ду». Це засвідчено меморандумом про наміри, котрий підписали міністри машинобудування, ВПК і консул у Дніпропетровську. Ще одні меморандуми передаєчас усе «Ду» у виробничий цех за участю понад 130 наших підприємств. Реальний початок співпраці — перші машини цього року.

А у нас

Полтавський алмаз

Нові перспективи ринку Південної Америки завоював Полтавський завод шуканні алмазів і алмазного інструменту. Після кількох років виробництва завод переорієнтувався на задоволення потреб внутрішнього ринку. Його виробні мають попит у США, Азії, Європі, Німеччині, Бельгії, Італії, Фінляндії, розглядаючи нинішні обсяги призначення для експлуатації шуканні алмазів мають на погляді. Завчас припадає у Львів для сучасних технологій.

Фермер і Фолкнер

Фермерське життя не залишає часу для літературних праць. Але трапляється й виняток. Сумський фермер Віктор Тарасенко видав свою першу книгу «Співаний дощ». Вона написана у відлижний дощ. Він вирішив у відлижний дощ.

«Вітні любові» презентувє баресту збірочку оповідань, казок і мініатюр для дітей. Надворі глобальна зима. Романтичний фермер провів над дитячою книжкою.

Кутя із сорізу

Найкраща кутя, вважали героїні, — з рису. Не китівської каші «втамного», а вельного. Але доктор сілгоспальник професор Іван Філіп стверджує: це краща кутя — із сорізу. Це нова культура, введена молдавськими селекціонерами. Минулого року її спробували вирощувати на Херсонщині. Сорз дав до 80 центнерів з гектара. Це на зрощенні. А можна обійтися без поливу, бо нова культура уступає в посухостійкості сорзі, і відносно не має високої ризику. У мовний гарна перспектива. Вона готова скласти конкуренцію рису, який вважається дорожчим аристократичним продуктом. Але це незначний небезпечний гербиди.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО. Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНЬСКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4. ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-23; телефонік — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. О Руконіс не повертаємо. О Лістувати з читачами — тільки на сторінках газет.

Свидцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ №1 від 26.05.1994 р.

О За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель. О Редакція не зобов'язана публікувати авторські публікації. О За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 3 разів на тиждень (в неділю, вранці, вранці, вранці) у п'ятницю) українською і російською мовами. Ісання 40755. Тираж 277732.

Комітет друку авандавання «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0. Стан. 0311004.